

Teresa Juvé: “Només he fet el que la vida m’ha demanat”

La pedagoga i escriptora d’Esclanyà, que avui fa 101 anys, va cloure ahir a Palafrugell l’any commemoratiu que la Generalitat li ha dedicat, envoltada d’autoritats, família i amistats

No tothom arriba a celebrar més de cent anys i molt menys pot fer-ho celebrant en vida el propi centenari de commemoració. Més difícil era encara que això succeís l’any després que la Generalitat de Catalunya celebrés l’any commemoratiu del seu difunt marit. Per això l’acte d’ahir, que va tenir lloc al Museu del Suro de Palafrugell, va congrega tantes autoritats, familiars, amics i coneguts per homenatjar com calia, de forma sòbria i discreta, però amb escalf i emotivitat, Teresa Juvé Acero (Madrid, 1921), pedagoga i escriptora amb una llarga trajectòria vocacional que avui celebra els 101 anys.

Un reconeixement que la protagonista va rebre emocionada, “commoguda” va dir, però que, amb la seva habitual discreció, va reconèixer que no acabava d’entendre, perquè com va confessar al final de l’acte: “Només he fet el que la vida m’ha demanat.” Això, i tornar a declarar que la seva gran sort a la vida va ser trobar el seu home, Josep Pallach i Carolà (1920-1977).

Amb el d’ahir es dona per clausurat l’Any Teresa Juvé amb motiu del centè aniversari de l’autora i que precisament va arrencar justament fa un any al mateix lloc, el Museu del Suro de Palafrugell. L’objectiu principal d’aquesta commemoració ha estat donar tota la visibilitat que mereix la trajectòria vital, excepcional i compromesa d’algú que ha fet de la lluita per la llibertat i la dignitat el seu principal impuls motor, tant en l’àmbit pràctic i personal com teòric i creatiu.

Així mateix, l’Any Teresa Juvé també ha servit per divulgar encara més una obra literària molt rellevant i ingent, sempre sàvia i erudita. Sense anar més lluny, aquest últim any, Teresa Juvé ha publicat tres noves entregues de la saga literària protagonitzada per Jaume Plagumà, portantveus del rei. Durant el 2021, El degollador de Vallvidrera i La ruta de la mort i aquest any, Morts al peu del Reial Alcàsser; tots per l’Editorial Meteora.

Abans dels parlaments institucionals, l’acte va començar amb la projecció d’una curta entrevista enregistrada el 2017 en què Juvé explicava fragments de les memòries de l’exili, des de la fugida familiar a l’Estat francès per Portbou a l’ingrés a la Resistència –en contra de la voluntat del seu pare– i com va conèixer Pallach abans del retorn a Catalunya. Lliçons de vida que van eclipsar tot el que d’ella es podia dir, que no és poc.

Una de les persones que més es va emocionar va ser el president de la Fundació Josep Pallach, que va qualificar Teresa Juvé de “cas únic”, “far que ens ha il·luminat sempre” i “dona compromesa amb l’ensenyament i el país”, a més de recalcar que amb el seu marit van formar un binomi que, segons ell, “tant es pot anomenar Pallach-Juvé com Juvé-Pallach”. També la seva filla, Antònia Pallach, va fer una intervenció emotiva tot fent un repàs a la trajectòria de la seva mare, també qualificada d’“àvia, besàvia, part activa de la història d’Europa i hereva dels escriptors forjadors d’històries”.

L’acte va incloure una actuació de lectures dramatitzades, musicades amb piano, sobre textos de l’obra Tu ets jo, a càrrec de M. Jesús Lleonart i Ian Lleonart, i l’entrega d’un ram de flors per part de la consellera de cultura Natàlia Garriga.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 07-02-2022, Pàgina 19

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2095668-teresa-juve-nomes-he-fet-el-que-la-vida-m-ha-demanat.html>